

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DIÁK:

3 hasábol posztóra egy-
szori hirdetésnél soronkint
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 5 kr. Bélyegzőj 30 kr.
Nyitott posztóra 10 kr.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Helyben háchoz hirda-
s és vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 4.—
Félévre . . . 2.—
Negyedévre . . . 1.—
Egyes szám ára . . . 10

SZERKESZTŐSEGI IRODA:

Kanisai utca hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adataknak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és YACHOTT KÁROLY

Kiadó és laptulajdonos: Szabo György.

KIADÓHIVATAL:

Főntéza hova az előfizetők és a lap szét küldésére vonatkozó felszámolások intézendők.

Felhívás előfizetésre.

Április hó 1-és napjával új előfizetést nyitottunk lapunkra. s felkérjük a tisztelt olvasóközönséget az „Alsó-Lendvai Hír” minél nagyobb pártolására és terjesztésére.

Mint helyi közlöny, székeséget pótol a lap s oly nézeteket tüntet be, mely által városunk érdekei is emelkednek, mely által Alsó-Lendva a megye nagyobb városai színvonalára jut e műveltség és kulturális tekintetben versenyről lép velük. Mi töltünk telük mindent el fogunk követni, hogy munkatársaink minél tekintélyesebb érteket nyerhessenek meg, s a lap szép s komoly feladatának minél inkább megfelelhessen.

Hazafias üdvözlettel

a Szerkesztők.

Alsó Lendva. 1889. április hó 14.

Lapunk alapítása alkalmával azon egyik legfontosabb czél lebszegt szemünk előtt, hogy a Lendva közlelben lakó vendék magyarosodást tölünk tehetséggel előmozdítsuk. Miért is hazafiai kötelességünknek tartjuk ez eszmét minél többször felszínre hozni, s erre minél gyakrabban felhívni az intéző körök figyelmét. Bár ösünk többet

tettek volna e tekintetben akkor a midőn a nemzetiségi kérdés nem volt annyira élére álltva, mint napjainkban. Az igaz, hogy alig van nemzet, melynek oly viharos melleje volna, mint a miénknek s annyit kellett volna küzdenie a létért, fennmaradásáért a számos kül és bellelenséggel szemben egyaránt, hogy a történelem színpadáról — hasonlóan mint sok más nemzet — el ne söpörtessék; nem csoda tehát ha öseink az eleitől fogva itt lakó apró nemzetiségek megmagyarosítását nem vihették keresztül. sőt hogy magukhoz édeseggssek minél több kedvezményben részesítették őket, s meghagyták érintetlenül nemzeti nyelvüket és szokásaikat. Azonban volt a magyar nemzet életében számos olyan dicső korszak is, a midőn az országban lakó apró nemzetiségeket minden felúnés nélkül — a nélkül, hogy ezért eszébe jutott volna valakinek feljaidulni, mint napjainkban — könnyen behelhetett volna a magyar nemzet testébe olvasztani. S ezt lassankint keresztül vive, maradt volna ránk egy erős Magyarországi s rajta egy hatalmas magyar nemzet, mely a mai kritikus viszonyok között sziklaként megállaná helyét. De sajnos nem történt ez így.

Az utókörök jutott-e terhes feladat, melynek keresztülvételé napjainkban majd-

nem hihetetlennek látszik azért, mert az országban lakó egyes nemzetiségek között igen sok az agitátor, kik — maguk sem tudják miért — a magyarok iránti ellen-szenvet keltek fel a nemzetiségekben, holott megfogodhatnák azt, hogy a magyart ez országhoz egy ezredéves mult kóti s tőle ez országot, Attila öröket elváltani, vagy éppen elvenni csak úgy lehet, ha már az utolsó magyar is elvérzett a csaták mezéjén. S megfogodhatnák azt, hogy ez ország nyujt nekik is menhelyet, s hogy ez ország ad nekik is táplálékot dusan termő aranyakaljaival.

A mi vendjeink között azonban tudunk különösen agitátor s ép azont nem is lenne nehezen azok megmagyarosítása, csak közre kellene működni a czél eléréséért mindenféle tényezőket: államnak, egyháznak, megyének, társadalomnak egyaránt, s meg kellene állapítani azon módozatokat, melyek e tekintetben a sikert előmozditják. Különösen az iskolákra kellene a mostaninál nagyobb gondot fordítani, s az erre hivatottakkal időnkint meglátogatni azokat, hogy személyesen győződjenek meg az egyes iskolákban a tanulólaknak a magyar nyelvben tett jóhaladásáról, vagy ha esetleg az ellenkezőjét tapasztalnak, kikutatva annak ott — ipar-

TÁRCZA.

Bánffy-kútja.

Egyházasbúkkai Dervaries Kálmán urnak ajánlva.

Viz kacagott, édes daltól
Cseng a varnak fala, tornya,
Mint ha minden galamb, gerle,
Lendva-urnak lenne foglya. —
Forró női lehellettel
Összetoly a virágitat,
Bodító lég, ah, a meyet
Férő szív el soh' se bírhat!

Közle-közle légyan, szépen
Mandolinok hangja zenél:
Szívbe folyott, titkon égő,
Boldogító szereléről. —
Mily mérhetlen kincsét özi,
Mint ha tudna a szolgahad;
Órhelyéről el nem mozdít
Bármelyik is egy tapodtat. — —

Küü ott az estipiros
A hegyeken messze, távol,
S kinczettek a nők a varnak
Melyhajásu ablakából,
Nem esőrog a kockajáték,
Belenntak ének s dalba.
Messe Stajer fele nézék,
Forjeiket varjak haza.

Tul a sikon, enyhe völgyben,
Muraparti Regedőbe,
Törökverő Hollós Mátyás
Néladynak a vendége.
Vele Bánffy Lendva ura.

Kanisai, Drugeth, Dráffy;
Koczinatnak a királyiál
Véres csaták dalai. — —

Egyszerre csak eszikor a zár,
Bátyakapja szánya tánt,
S hines lepkék szálltak ki a
Mohal fedett ősi várul. —
Selyem szuh, gyémant boglar
Megesilán a fősves napla';
Patkó csattor, szaguld a méu
Taltos fejt szőnye kapva!

Kürtész harsán egyszer-kétszer,
Mind gyengében, eihal blan.
Szál a csapat; tüt moesárlan
Lidércrétek fénye lobban.
Egy erdőből más erdőbe,
Völgyből fel a hegytetőre,
Sárga a gyagszakadas hó!
Ledélmal az erközöre.

Vész az erdő nyuga, esendje;
Szál a galamb, söltem rikkant.
Feneketlen moesárgyából
Vad dühével kel a vadkan
Összeröffen, foga csattog,
Moghorkán a lé előtte;
De dikzik le a völgybe,
Ott fojzák el terfőre. — —

Mint ha tájva gerle búzma
Gyilkos nyitott eltalálva:
Nostikolytól sir az erdő.
Megalhatta a zaj s fárna,
S oda fut a szolgahai, hol
A siko'fat hallja egyre;
Bámfine volt, gyilkos vadlól
Lalporra, megkezeve.

Kürtész hallgat, tüből, lombból
Megrögik a pulva agyat.
Házterve az uszereg,
Halva a neszt, oda vágtat. —
Vérsz sebre friss cseppet ad
A kis liget his forrasa.
Melyet kölsőb a kegyelet
Kökeretti kórnák ása.

Lomb homályan ma is ottan
Romlatlan a Bánffy-kútja;
Móhos mind, csak ott tar, merre
Kis vend-ének van az útja.
His víszért dalva jár el
Naponta a falu halja,
Paros galamb a ligetből
Vissza sug-lóg viz dalára!

—d.

Motto.

Hét nevezetes görög bölcsert ismerünk az ó korból. Mindegyikét egy-egy mély értelmű mondanás őrzi a felédűst. A korbólbeli nép megértette őket, de a modern ember közönségesen csak olyan Columbus tojása szerű igazságot talál szavaikban. Thales, Sokrates, Solon, Bias stb. régen éltek. Ma már okosabb a nép, mint akkor volt. Most azár ugyan nem bámeszkodunk nagy mondasikon, mint a no, mi is bámeszkodik az új kapun?

Mit is mondtak? »Ismerd meg tenmagadat.« No, chez ugyan nem kell nagy fáradság. »Halala előtt senki sem boldog.« De akkor sem ám! nem kerek a halál boldogságából. »Mindenedent magamgalom boldom.« Ez a Bias egy szegény vándorlegény lehetett. »Hobó, ma már nagyobb ur a mesterlegény, hogy sem vándorlójál!« »Az ifjúságban szerzed meg a bölcseséget uti cledelél az

kodnak az itt előforduló esetleges bajokat gyökeresen gyógyítani. De kik hivattak a vend iskolákat meglátogatni? Első sorban a közöttük lakó plebánus urak, másodsorban pedig a kir. tanfelügyelő ur. A kir. tanfelügyelő urnak e meggyőző ny. nagyon sok az iskolája, s így a gyakori meglátogatásra nincsen phisikai ideje. Erősen reménylünk azonban, hogy az új esperes plebánusunk mint kitünő lelkisásztor és jó hazafi ki fogja terjeszteni a jó gondoskodását a kerületben levő vend iskolákra is, s nagy befolyásával oda fog hatni, hogy azokban a m a g y a r o s d á s l e n d u l e t e t nyerjen.

De nem szabad ez ügy iránt különösen védekönnök a magyar társadalomnak is közönyösnek lenni. Hozzon áldozatot minden magyar hazafi aki tehetsége szerint, bizonyára magasabbra cselra nem áldozhat, mint éppen erre.

Mi részünkről a nemcs cziel előmozdítása érdekében készséggel nyitunk gyújtést lapunkban, s ezzel fel is hívjuk olvasóinkat, hogy a nemcs ügy érdekében kiki tehetsége szerint rója hazafiai kötelességét, s hozzon áldozatot a haza oltárára. S az így esetleg begyűlt összegget lapunkban nyilvánosan nyugtázza a takareknyv. tarba helyezték el s K i s s Pál esperes plebánus ur rendelkezésére bocsátandak a czélob, hogy ő azt az iskolai év végéig felosztán azon vend tanulóik között, kik a magyar nyelv megtanulásában legtöbb előhaladást tettek; s ha esetleg nagyobb összeg állana rendelkezés alatt, azon esetben a vend iskolában működő tanítóik is jutalmazásban részesülének, mint a kiknek buzgó fáradozásait úgy sem lehet eléggé megfizetni. Úgy hisszük az említett mód egyik leghatásosabb eszköz lenne a kitűzőt cél elérésére azért, mert ez egy részről serkentöleg hat a t n a tanulókra, másrészlől az illető tanítóik is — látva magasosn hivatásukért az elismerést — még nagyobb buzgalommal végeznék a reájuk bízott nagyszerű feladatot. P.

A-Lendva, 1889. április 10. 13.

A városunk és vidékét oly közelről érdeklő vagyunk a valóságához ért. A folyó évi ápril 11-iki országgyűlésen Baros közlekedési miniszter az egy. delyezési okmányt bevizsgálás végett a törvényhozásnak bemutatata.

Vegre valahára tehát régi vágyunk, hogy a vasuti hálózatba belejőjjünk a valóságához jutott, s ha csak előre ki nem számítható, akadályok közbe nem jönnek, esztendő ilyenkor már hallani fogják a vasutbiörgészet, mely úgy hisszük fel fogja ébreszeni vidékünket lethargikus álmából, hogy az aera kezdetén egy jobb jövő alapját letegyje.

Az összeköttetés folytán városunk egy tekintélyes népes és gazdag vidék emporiális központjává emelkedik, illő tehát, hogy az első lépést a haladás felé ez tegye.

Városunk kötelessége első sorban lehetővé tenni, hogy Alsó-Lendva mindazon igényeknek megfeleljen, melyet tőle a vidék megkíván.

Gondoskodnia kell első sorban arról, hogy rendes heti vásárokn legyenek, melyre nemcsak a közönséges élelmi czikkék és zöldség, hanem ipari termelések, gabona, szarvasmarha, ló stb. kapható legyen.

Az iparosoknak iparkodni kell czikkeiket nemcsak jóságg, hanem csin tehát kiállítás tekintetében is a nagyobb városok hasonló produktumával a versenyt kiállani. Le kell tenni a föld és szőlőművelésről s egész odaadással foglalkozniuk kell élni, hogy városunkban az ipar felvirágozzék, s a vidék szükségletét itt szeezze be.

A kereskedőkre szintén nagy feladat vár. Áruikat elsősből szállíthatják, tehát elsősből adhatják. Üzletiket úgy kell berendezniük, hogy minden igény kielégítendő az ő czikkék jóságán kívül, az üzlet külsejére, mely ha izléses vonz, ha izléstelen elidegenít. Az üzletek izléses külseje egyuttal a város csinosítását is előidézi.

vas és az ökörszem semmi kárt sem tettek egyáltalán a csattanásra csak megijedj egy kicsit a szegény pária, aztán tova réppent, pitezésével fitytyt hánnya a pő Pistának.

A szomszédok kertjében igen szép körte termett, és ő azt meghívtáta. De az enyém és tőt törvényt maga nem merte igorálni, hanem megkért éppen engem, hogy esatlakozom öhához. Nem az ő oratóri képességét az érdem, hogy rávett. De a miút a körtét razzuk, jön a gazda. En nem igen logizáltam a ctenédek fölött, hanem rögtön megíptam, jobban mondtam a kerítésen át megrogattam. Ő azonban könnyebb végül keresete a dolgnak, de szó szerint a nehezebb, vastagabb végrt kapta. Ugyanis a körtéfa törzse mindig megállott, úgy vélekedvén, hogy, ha ő nem látja a szomszédot, az meg szellességé birt. És a szomszéd ur, hogy meglátta bebizonyította azáltal, hogy bunkóváslat ramutogatott, még pedig nem valami gyengédleg takusban, Pistának még azon testészére is, melyet a fa és a fordulás azelőtt eltakart előle. És nem gondolom, hogy a viselkedés leledzett volna annak oka, hogy Pista pajtás egy hétig is vakarta magát hol itt, hol ott.

De az egyszeregy belevette magát a fölébe, és a tanítóknak mégis sikerült a szantánból a négy alapm.életet a fejébe verni. Atyja jómódú és tekintélyes ember levén, fiat is emberre akarta tenni, és vendégősnök szánta; ki is azt egy tavóli városban lakó, régi jó barátjához tanulásra. Azóta nem láttam. A napokban azonban meglátogattam, Mondanom sem kell, mennyire megörültem jó gyerek pajtásom viszontlátásán.

Bizalmasan, kedvelően elbeszélgettünk; jól mulattam életünk epizódjain. De az volt mégis a

Az utcák rendezése, terek befásítása, régi rozant épületek eltávolítása mind oly dolgok, melyeket nem tudunk elég melegen a város atyjának figyelmébe ajánlani, mert csak úgy lehet kiáltásunk arra, hogy minél többen ide telepedjenek s minél több vagyon itt találjon otthon.

A város hatósága, polgárnaiak odadó támogatására számíthat. Nincs egy ember se olyan, a ki városunk emelkedésének útját szegni aknára, de a kezdeményezést mindazonáltal azoktól várja, sőt hisszük elvárja, a kiket a közönség bizalma a vezér szerep-pel megüstzelt.

Veszteni való idő nincs, az idő gyorsan halad, s a mit elmulasztottunk vajmi bajos helyrehozi.

Mit tegyünk tavaszok, hogy a járványos betegségekől megmenekedjünk?

A járványos, borkiütéses betegségek, köztápasztal szerinti, legnagyobok mérvén a tavaszi hónapok alatt szoktak fellépni.

Ennek különféle okai vannak ugyan, de ezen okok egyik legalaposabbika az, hogy tavaszok a télen át megfagyott földből a melegbe nap heve folytán, nagy mennyiségű ártalmas gőzök s egyéb bomlasztó anyag száll feléle, amelyek mindenféle erjedést, rohadást hozvan létre, ez által a levegőnek és talajnak fertőzést okoznak, földcsöttek teremnek, az emberekben pedig betegségekkel tamasztanak.

Szükséges enél fogva, hogy házuk tájának, lakóhelyeinknek, szobáinknak tisztaságára, jó szellőzettségére ügy nagy gondot fordítsunk; az udvarokból a tél felnyáman legyelemlett trágyát szemetet, konyhabulladotk szorgalmasan elaktarítsuk, az árnyékszék-tartalmat kihordassuk s minden oly tárgyat, ami rossz szagot, bűd áraszt s a levegő megrotására szolgáló, hazinktól távol tartssuk. Mert kiki meglátja arról győződve, hogy a tisztán tartott házak lakói sokkal ritkábban esnek járványos betegségekbe, mint azok, a kik ronda, piszkos, szellőtelen, fulladt levegőjű házaikban laknak.

A hímlo, vörhagy, kanyaró, oncselő toroklob, stb. kiütéses betegségek tehát a legjobb létezőháza a kifélesztője; nem egyéb, mint a szenny, tisztatlanság, a melyben a kórermény anyag (bakteria) leghamarabb megtermek, eszaporodnak s belehásít atal az emberekben betegségekkel idéznek elő.

De nemcsak ezen elősorolt borkiütéses kö-

legjobb, mikor így sóhajtott fel: »Hej pajtás, te tanultab ember vagy, de azért talán mégsem tapasztaltad azt, a mit én.

— Ugyan mit?

— Hmmm!

— No mit?

— És ő nyomatékkal, a tőle kitélhető didaktikus hangon így szólt:

— A kinek nincs, meg eszi azt, a mi van.

— Hogy hogy?

— És ő elmondta félmondatának történetét:

Hires hóttal ám az a mi »Szérb Király« palotánk. Koppant nagy közönség látogatta, és prófita a kiszolgálás. Ha vendég jön, már előre rá van készelve, hogy . . .

— Ígynek egy eleje, mert kiszárad a torok.

— Igylenekelek.

Hol is hagytam el? kérdi. Elég az hozzá, hogy az ellátás hercegi, én meg azon felül a konyhatákkal is tudok csinálni báni, a borral-völök bankárka tehetének. Elképelethetett jól soromat De nekem végre mégis egyhangusk tetszett ez az élet, a miért olyan furcsa dolgot követtem el, melyt csakis az enyhit, hogy farsangos történt. Szám meguntam a »rossz paraszti« ajánlom magamat »alisszolgálja üzleti udvariaságokat, és már egyszer én szerettem volna mondani: »Pincézr hozzon . . . és urias önzértelt szó nélkül távozni, mert így adjak vendégének az urat. Szóval, szerettem volna egy nagyot mulatni. De ezt közeleten nem tehettem, mert úgy elhocsátottak volna, mint a hoganam a juhász szelnek eresztí bújat a birka bórén keresztül. Mégis találtam módját. Azt mondtam, hogy

hátotta őt, s azt mondta, hogy minsem e miatt ő ne dolgozhasson, inkább felakasztja magát, s ez elhatározását a szerencsétlen végre is hajotta, e h 6-határozott egy fára felakasztotta magát.

Vesztett ebek. A Benkezház közelében meg fordult veszett eb egy gyermeket is megmárt. — Március hó 24 én pedig Kehidan állottag veszett eb járt, mely az ottani kutyákat, több pedig Kustabán Bohár János 10 éves fiú kezét megmarta. A megmárt fiú azonnal orvosi kezelés alá vétettek; azon ebek, melyek az állitogaloss veszett kutya által megmaradtak, agyonlövették, a többi kutyák pedig zár alá vétettek. A helygymintiszterium elrendelte, hogy a jövőben minden egyes veszett eb által megmárt vagy megérett egyénről körözés is terjesztendő fel.

Halaszat. Folytatólag az új helyt a hatolani halaszati tilalom s tart marjus hó 12-át, a mikor az új halaszati törvény rendelkezése szerint bizonyos helyeket már szabad lesz fogni, t. i. azokat, melyek az ivárazom már túl vannak.

Iparügyekben a földművelés, ipar-és kereskedelmi miniszterium következő elvi határozatokat hozta: 1. általánosságban tartott panaszos jelentés alapján az eljárás rendszerint még sem inditandó; 2. a győgyköves és patkólat iparszer csak igazolvány alapján üzemel, a katonai győgyköves katonai-lovak parkolását iparigazolvány nélkül is eszközölheti; 3. iparhatóságok a tanonczok szerződötése és felszabadtása körüli eljárás alkalmában díjakat nem szedhetnek.

Utlagos anyakönyvezés. A kultuszminiszteriumhoz meg folyton érkeznek a zsidólelek részéről utlagos anyakönyvezés végett kérelmek, hogy az ilyen kérelmeket minél gyorsabban el lehessen intézni, a vallás- és közoktatásügyi miniszterium az eljárás egyváltam későbbében rendelt elvesszőtők ki. Eszerint az anyakönyvezőket azokat kikől születés, házassági vagy házoldási esetről kérnek bizonyítványt, mely az illető anyakönyvben bevezette nincsen; tartoznak utasítani, hogy az illető eset utlagos anyakönyvzés végett az elsőfokú közigazgatási hatóságok (megyékben a szolgálóirohoz, városokban polgármesterhez) folyamodjanak. Az érdekelte megbizasából az utlagos anyakönyvzésért az anyakönyvezető is felelősséget, mellyel-ve a kérvényhez a netán arra vonatkozó iratokkal és megnevezve a tanúkat, kiket aztán a szolgálói vagy polgári mester az este vonatkozólag eskü alá kellhajt. Ez eljárás befűzése után az iratok határozat végett a megyékben az alsópan, a törvényhatóság joggal felruházott városokban a városi tanács elé terjesztendő, mely fórumok a kérdés fölött érdemleg határozhatnak, vagy ha szükséges az iratok kiegészítését rendelik el. Visszatartási határozat elv is nap alatt a kultuszminiszterhez folyamodásnak helye.

A gabnaület helyzete. Habár a gabna hozaralok folyvást mecskelt hatások között mozognak és különösen a múlt nyári utolsó hetén kevés érkezett, a gabna ület helyzete mégis lanyha. A gyengében kijelölt jóval minőségű borok tartják ugyan józanságukat. — A írta a Magyar Pénzügy című közgazdasági szakkal, de a alább rendelték arról pár kráczár szavaztatták. A lanyha hangulatot részben a rakatári árú erősebb kiánata, részben pedig a rakatári piac hanyatló irányzata felelő. A külföldi jelentések sem hangzanak bitoridólag. New-Yorkban, létező hanyatlóak a buza árak. Az angol bevétel azonban rövid idő múlva énkülni fog, mert most sok hovatallal kevés esékesség. Ugyan és rágyvél a Magyar Kereskedők Lapja: a következőkkel: "Mint az előző cikkben megemlítem, hogy a közgazdasági indokolt kellene már elözményen, hogy contes, mine kiszerítették pozitív-járvól, mert most már valóban oda jutottunk, hogy kevés a gabonakereskedés és sok a gabna eladó. A starnáció és a folytonos árcsökkenés már több mint négy hó óta tart, mostanában még a szokásos politikai hírek sem merülnek fel; a politikai láthatár

tián, minden continentinens bizik a örök békében. Ez időjárás sem aggasztja continentum, mely már hallja a jó névesség és kézelében, már szakban látja a bő természet és nyakörvönre siet eladasi művelővel az arakat nyomni. Mondanék sem kell, hogy ily viszonyoknál rendkívül kellemetlen hangulat uralkodik piacunkon. Javulásra egyelőre kevés ugyan a kilátás, de ha megőn, tekintve a rendkívül olcsó aralásokat nálunk és az európai fogyasztó piacokra, akkor bizony számíthatunk arra, hogy egyetlen napon nagyobb lesz az áremelkedés, mint az árszámolás egy hónapát. A continentre javíthatlan. Mig nem kap verést, addig nem szokott okolni, pedig az állg fog elmaradhatni, mert a reakciónak be kell következnie, ha a határidők befejeződése — mint már előbb is említettük — véget ér. A külföldi piacok kivétel nélkül lanyha irányzatot jelentettek elsőként arakkal és ezekhez szívesen simul piacunk is az itt alakodó lanyha hangulat következtében. A kivétel teljesen tetlen és a jelenlegi export többnyire még ózsi kötéscsre vezethető vissza.

Toikarczok.

Feeske mint jelvény.

Sévigén asszony, a himeves levelőriné, a feeskét választá jelvényül a következő felirattal: "Le froid me chasses" (a hideg elűz) gyöngédlen szellemű szavak ezek, melyeket a nemes hölgy szerencsétlen házassága idején találtatott magára illoinek. Mert később, midőn Turennes, Conti herceg és mások ily melegen ostromolták, nem panaszodhaték hidegség miatt.

Krisztina svéd királynénak is feeske volt a jelvénye "Paur chercher mieux" (jobbat keresve). A svéd Minerva, mint őt köre s tudós bámulói nevezték, egész életét az valami jobbat keresett s ez által lett kalendáron, gyilkos, trónkivételű és végre szűnművt. A hallhatatlanság, melyet kerest, csak a hatás vadászó irodalom által jutott osztályrész számarra, mely őt ismételve használja regény hősnőül.

Hasonló nyugtalan életet élt s hasonló jelvényt választott Stael asszony is, a nagy nevű iróni, kit szűmteék Franciaországól s midőn honn markit barataitól, irt, a feeske jelvény mellé a következő vagy is kifejezőteljes szavakat írta: "Invidioso" (irigylek benneteket).

Olcsó utazás.

Midőn néhány év előtt a külföldi lapok egy nevezetes kalandorról, Piantkowszky János felől azt közölték, hogy ez Pélpinben egy adta fel önmagát, mint ki az állam kancellárja életére tö, csupán azért, hogy díjtalanul szállítsak Berlinbe; egy hasonló eset merült fel emlekeztemben a tizenhatodik században.

Egy alkalommal e nevezetes Rabelais igen távol időzött Párisból, s teljesen hiányzókké módjára kénytelen volt a városok szállóhelyére. A gondolatok sanyargatott szellemű iró akkor azon gondolatra jött, mely Piantkowszkyéhoz meglehetősen hasonlított. — Téglaport szerzett t. i. illo mennyiségben s azt külön-külön papír zacskókba három fél osztatta. Az egyike ezt írta: "még az trónörökös számára," a másikra: "még Monsieur számára," s a harmadikra: "még az királynak." Miatan ekkép gondoskodott a francia királyi család felől, úgy rendezte el a szatlan a papír zacskókat, hogy házi gazdaja, e jó indulat, de kíváncsi és korlátozott eszű vén polgár megfigyelhesse azt.

A terv jobban nem sikerülhetett volna. A házgazda azonnal értesítette az államtitkár; ez természetesen rögtön titkos rendőrt bízott meg, s a mégékeverő Párisba szállítást elrendelte. Ily módon jutott a király költésének, s utjában minden kényelemmel ellátva Rabelais szülővárosba Párisba vissza, hol alig vezeték bíróság elé. fel lön is mentve a nevezetes iró, s miután porai megvizsgálás után teljesen ártalmatlannak bizonyultak, csak nevetek a jó ötlet lelett, melyben hasonló, kevésbé ismert nevű embert valószínűleg akasztófára juttatott volna.

Gyermekek ajkán.
Epen vizsgat tartottak az iskolában.
A földrajz előadásán Amerika felfedezése is szóba jött, s a tanító kissasszony ily kérdést tőn:
Ki tudná meg mondani ki volt Columbus?
A kis Erzsikek, Ilonkák és Margitták egyike így szóllalt fel:
En tudom!
Nos? — kérde nyájás, bátorító tekintettel a tanítóné.
Columbus egy madár volt.
Miatn az általános kacajz lecsillapult, szégyenkezve s pirulások közt ily magyarázatot adott a kis leány.
Növérém olvasó könyvében ily címet láttam: Columbus tojása.

Egy elegans olajtengelyes hajtó kocsit ELADÓ
Gayer Lajos nagy-bérlőnél Buzsákon.

CRÁNER TESTVÉREK

fűszer, eseméze, festék és gyarmatárak kereskedése Alsó-Lendván.

A tavaszi időny bekövetkezte alkalmából bírtak vagyonuk a n. érdemi építő közönségnek

fazinszindely és slájer-deszka raktárunkra

beesés figyelmét felhívni. Az árak árán nyitva a deszkák szép-és száraz minőségűként fogva nagyon is jutányosak, és ezek után kérnénk beesés rendelményeikkel bennünket megfizetni s maradtunk

Alsó Lendván, 1889. ápril hóban

kiváló tisztelettel

GRÁNER TESTVÉREK.

Ugyazinté román és portlant cement légszint kátrány eredeti hordokban raktáron tartatik.

CHRISTOPH FERENCZ-FÖLÉ

PADIÓ-FÉNYMAZ

szagtalan, azonnal száradó és tartós.

Gyakorlati tulajdonságai miatt az egyszerűségénél fogva kiváló alkalmas a padló- és házi fénymázra. — A szobák két órány múlva imert használhatóak. — A fénymáz különböző színekben (fehér, világos, sötét, fekete) és színtelenül (csupán fénymáz) kapható.

Minták és használati utasítás kaphatók a raktárakban.

Cristoph Ferencz

(felalattja és egyelőtt gyereke a valódi padló-fénymáz)

Prágában és Berlinben.

Raktár: Alsó-Lendván. FREYER FÜLÖP kereskedésében.

2-10